

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.2. Majestas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

amare simul & sapere; vos vecordes nec amatis, nec sapitis, utroque fœdi, utroque fœdifragi.

§. 2. *Majestas.*

Pulchritudini succedit amplitudo, MAJESTAS amori. Hic est ille *sub quo curvantur, qui portant orbem*, omnibus Rex, potestate non extemporaneâ, non precariâ, nec à subditis extortâ, aut eorum *manibus hinc inde* suffultâ; sed innatâ, inamissibili, atque sempiternâ. Est enim caput mundi, caputque capitis tui, à quo vitaliter intinèque pendes, tanquam à supremo artifice tui, cuius es proinde res, & ut in manu figuli lutum. Exulem te à te, si sine Deo es, *acephalum.* (*Clemens Alex.*) puta.

Ad hæc finge animo Regem, qualem Johannes ipse descripsit, [*Apoc. 4.*] folio sublimem aureo; cui fulmina sunt ad pedes, ad manum Angeli, ad nutum omnia. Cui vitrea mundus instar est bullæ, pila, follis, fritillum quo ludit. Exinde propone millia millium ante ora prostrata, totiùsque latè naturæ supplicibus votis, cælo, terrâ, marique adoratum Numen. Ibi te, ceu vermiculum, tot inter cuneos ne comparere quidem. Quid dico? comparere, sed reum: qualis ille
servus

a-
ue
A.
m-
te-
ec
inc
ue
it-
ue
u-
u-
a-
o.
li-
ad
ex
il-
il-
a-
ue
n,
m.
lle
us

fervus nequam, *manibus post terga revinctis*;
aut qualis illa mulier in flagrante delicto,
plena adulterii recentis, & adhuc exoleta.
quo mentis attonitæ stupore, puto, compre-
hendis, etsi non dicam: sed quod instat, puto,
nec cùm auditur, intelligi; nec cùm dicitur,
dici. Constitue igitur ibidem tantum
illum Regem, te jam exanimato metu, te,
inquam, tremente, præstolantéque æternæ
mortis ignes, repentè descendere de folio
Deum, virgam protendere auream, ruere in
amplexus, vociferari; *Quid habes, Esther?*
ego sum frater tuus. ô rem stupendam! Ecce
in hoc discrimine tanto, duo certant ex æ-
quo, Majestas & Amor, utrumque in una
sede, mirâ societate; utrumque pro te, miro
strategemate, utri das manus? Tu tantæ
Majestatis reus, & toties? Tu tantæ charita-
tis gremio receptus, & toties?

At ista finguntur. Utinam! de quo dubi-
tas? de Deo, an de reo? alterum docet te fi-
des, alterum sensus: neutro fallente. Ergò
urgeris utrimque, & furore tuo, & charitate
Christi; sed istâ magis. Quid enim amplius
dici potest? ecce jaceris ad fores ambo. Ille
procus animæ tuæ; tu hostis; ille *guttis no-*
Etium plenus; & tu quoque: sed ille pro sa-
lute

lute, tu pro voluptate. Vide discrimen, & agnosce crimen. Vincit amor Deum, non te, summo major, infimo minor. Hæ vices!

§. 3. *Potestas.*

Ut formam Majestas, ita Majestatem POTESTAS utrimque commendat. Non enim pulchra tantum aut grandia placent, sed etiam utilia. Nam etsi verus amor opes in amico minimè requirat, æmulus honesti, nec tam Regi studeat, quàm Alexandro; tamen ubi conspirant, utroque, ut ita dicam, currit pede, simul ambiens, simul amplectens. Denique viscum amat hic ales, & *capitur dum capit; prædo fit præda.* (*August.*)

Nunc ab omnipotente quid non sperare audeas, si amicus es, à quo fides [ut notat S. Zeno] tantum habet, quantum credit cupitque? Hic est ex utraque parte limes; voluntas hinc tua, immensa licet; inde omnipotentia Dei, scutum, sinus, & carinæ statio tutissima. Fac te ab omnibus usque desertum, præterquam à Deo; muta thesim. Fac te omnium patrocínio viribusque defensum, præterquam Dei. Stent à partibus tuis dæmones, cæli inferique, & inter utrosque medii, si qui sunt; stent & tyranni. Quis invadet Deo protegente? quis eripie

pie